

вода се изтичала въ прокопаната по срѣдата на улицата вада. Вонята на вадата била толкова неприятна, че често минувачитѣ ходили по улицитѣ съ запушени носове.

Тогава никой не знаелъ, че нечистотата причинява зараза. Случвало се цѣли градове да измиратъ отъ страшнитѣ болести: чума, злокачествена шарка и др. А сега насъ кой ни е направилъ да бждемъ по-здрави? — Това сж: чистата вода отъ чешмата, сапунътъ и чиститѣ долни дрехи.

Когато се миемъ, трѣбва непременно да търкаме едната ржка о другата, за да се изтърква мръсотията, сжщо както ние изтъркваме съ гума написаното върху нѣкоя хартия. Когато нечистотиитѣ сж отдѣлени, водата може лесно да ги отнесе.

Когато миемъ ржцетѣ си, или перемъ дрехитѣ си, ние употребяваме водата и за да намалимъ самото търкане, — сжщо както маслото намалява триенето, когато работи машината.

Често се случва, че мръсотията толкова здраво е прилепнала за тѣлото ни и дрехитѣ, щото и водата не помага. Тогава се употребява една масъ, която хемъ измива мръсотията, хемъ и самата тя се лесно измива — това е сапунътъ. Като се измиемъ, лесно можемъ да отстранимъ после и самия сапунъ, понеже той лесно се разтваря въ водата.

Ето защо, следъ прането дрехитѣ се изплакнуватъ въ чиста вода, за да се отстранятъ сапуненитѣ остатъци. Но понеже все пакъ остава малко сапунъ по дрехитѣ, затова следъ прането, бѣлото става възжълто. За да го направятъ отново бѣло, перачкитѣ си служатъ съ синка, защото жълтиятъ